

UPPLAND

Årsbok

FÖR MEDLEMMARNA I UPPLANDS
FORNMINNESFÖRENING

1963

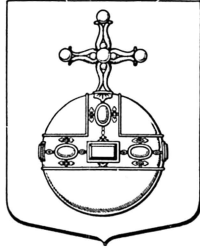
Upplands Fornminnesförenings Förlag

Redaktion:

NILS SUNDQUIST
(Årsbokens redaktör)

MANNE ERIKSSON

ANNA-MÄRTA BERG
(Redaktionssekreterare)

Även om i vår tid stora miljöförändringar sker i stad och på land, finns det krafter, som på skilda håll gör insatser för att rädda karaktäristiska miljöer från äldre tid. Några dylika kunna nämnas: Bälinge församling har på ett pietetsfullt sätt restaurerat den s. k. Biskopsgården från 1700-talet intill Bälinge kyrka, Föreningen Norden har vid sin folkhögskola på Biskops-Arnö återställt den välvda gotiska salen från 1300-talet som samlingsrum för skolan, Österåkers hembygdsförening har återställt och inrett ett båtsmanstorp vid Ekbacken, Singö hembygdsförening har fått klart besked om, att den från allmänna arvsfonden får förvärva den kulturhistoriskt intressanta s. k. Backbygården på Singö, Furusunds väderkvarn, vida synlig över sin nejd, har restaurerats, likaså har Ekeby kvarn i Vänge genom Vänge hembygdsförenings försorg åter fått vingar. Det skulle gå att fortsätta uppräknigen, men vad som sagts får visa att varje år för med sig också positiva åtgärder.

Det är dock med oro som den kulturhistoriskt intresserade får iakttaga hur framför allt städernas äldre kvarter, med dess pittoreska hus och gårdar, får lämna plats för allt det nya som kommer.

I Uppsala har dess under de senaste åren arbetande, av stadsfullmäktige tillsatta Kulturminneskommitté nu slutfört sitt uppdrag. Betänkandet innehåller en inventering av den äldre bebyggelsen i Uppsala och en gradering av äldre hus och gårdar och

hela bebyggelsemiljöers värde ur kulturhistorisk synpunkt. Det sammanställda materialet är avsett att vara en bedömningsgrund och en vägledning för stadsstyrelse och byggnadsnämnd innan beslut fattas om de förändringar tiden påkallar.

Upplands fornminnesförening är övertygad om att det är viktigt att landskapets innevånare i stad och på land sluta upp kring våra intressen att göra allt som göras kan för att rädda ej blott enstaka byggnader utan också vissa miljöer åt framtiden. Fornminnesföreningen är övertygad om att en stark känsla hos befolkningen för de äldre kulturvärdena kan betyda att viss del av det, som annars är dömt till undergång, kan räddas.

Till dessa rader må fogas att Enköpings stad under 1963 låtit av trycket utkomma första delen av Enköpings historia, I, Tiden till och med 1718. Många andra, kulturhistorien belysande framställningar har i övrigt utgivits 1963, men den digra Enköpingshistoriken får här representera vad positivt sker årligen även på den historiska och kulturhistoriska forskningens område inom vårt landskap.